

İMAMLIĞIN

DİNDEKİ YERİ

İslam Devleti Resmi Dergisi
Rumiyah Dergisi'nin
13. Sayısından Alınmıştır.

“Onlar, ‘Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi takva sahiplerine önder eyle’ diyenlerdir” [Furkan, 74] diyerek kullarının kendisine dua etmesini seven Allah’a hamdolsun. Salat ve selam muttakilerin imamı olan Resulü’nün üzerine olsun. Öyle ki; Allah ﷻ onda, Allah’ın indirdikleri ile insanlar arasında hükmederek insanların imamlığını ve dinde kendisine tabi olan biri olma özelliğini bir arada toplamıştır. Daha sonra Allah’u Teala ondan sonra gelen raşid halifelerini onun yolunda ve izinde kıldı. Ve ailesinin, sahabelerinin ve kıyamete kadar onlara ihsan ile tabi olanların üzerine olsun.

Bundan sonra; İmam Ahmed, Hâkim ve İbn-i Hibban sahihinde Ebu Uname’dan ﷺ rivayet ettikleri hadiste Allah Rasulü ﷺ şöyle buyurdu: “İslam’ın bağları bir bir çözülecektir. Her bir bağ çözüldüğünde insanlar bir sonrakine tutunacaklardır. Bunların ilki hüküm (yönetim), sonuncusu da namazdır.

Şer’i büyük imamlık, İslam’ın bağlarından bir bağdır. Allah’ın indirdikleri ile hükmetme emrinin bozulması, İslam ehline dinlerinde ve dünyalarında isabet eden bir eksikliktir. İslam’ın ve imanın nice şubeleri vardır ki, bunlar ancak bu bağ ile gerçekleşir. Allah’ın indirdikleri ile hükmetme görevini ise en iyi şekilde ancak ona yardım edecek ve ona nasihat edecek hâkim ve şer’i ilim ehli yapar. Allah’u Teala şöyle buyurdu: “Gerçek şu ki, biz Tevrat’ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Rabbaniler ve bilginler de (Ahbar), Allah’ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından onunla hükmederlerdi.” [Maide, 44]

Allah’u Teala, indirdikleriyle hükmetmekle görevlendirdiği kimselerin Nebiler -ki onlar İsrail oğullarını yönetirlerdi- olduğunu beyan etti. Nitekim Allah Rasulü ﷺ şöyle buyurdu: “İsrail oğullarını Nebiler yönetiyordu. Bir Nebi öldüğünde onu bir başka Nebi takip ederdi. Benden sonra Nebi yoktur. Fakat benden sonra birçok Halifeler gelecektir. (orada bulunanlar) Dediler ki: ‘Bize ne emredersiniz?’ Allah Resulü ﷺ buyurdu ki: İlk biat edilene vefalı olun. Onların haklarını verin. Muhakkak ki Allah onlara yaptıklarından soracaktır” [Müslim rivayet etti]

Halifeler, insanlara Allah’ın indirdikleriyle hükmetmede Nebilerin makamına ait bu işi yaparlar. Âlimler ve Rabbaniler ise bu konuda onlara yardım ederler.

Raşid Hilafet, Nübüvvet Menhecini Miras Alır

Şüphesiz bu zamanda Hilafetin en önemli görevlerinden biri de dini yenilemesi ve nebevi menhec üzere ikame olmasıdır. Nitekim Peygamberimiz ﷺ şu sözünü bunu vadetti: “Aranızda Allah’ın olmasını dilediği kadar Nübüvvet olacaktır. Sonra onu kaldırmayı dilediğinde kaldıracaktır. Sonra Nübüvvet menhecı üzere Hilafet olacaktır. Allah’ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra Allah onu kaldırmayı dilediğinde kaldıracaktır. Sonra ısırcı melikler dönemi gelecek. Allah’ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra onu kaldırmayı dilediğinde kaldıracaktır. Sonra zorba iktidarlar gelecek. Allah’ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra onu kaldırmayı dilediğinde kaldıracaktır. Sonra da Nübüvvet menhecı üzere Hilâfet olacaktır.” [Ahmed rivayet etti] İstenilen Hilafet, peygamber menhecı üzere olması ve üzerinde Allah Resulü’nün ﷺ sahabelerinin ilk Hilafet kuşağının onunla vasıflandığı Raşid sıfatının gerçekleşmesidir.

Hilafetin rüşd ile sıfatlanması ancak Halifelerin Allah’ın kitabına tabi olmaları ve tüm işlerde ve durumlarda -Allah’ın izniyle- Peygamberimiz Muhammed’in ﷺ yolunu izlemeleriyle olmuştur ve aynı şekilde olacaktır.

Allah’u Teala’nın kitabında rüşd kelimesinin bazı anlamları vardır. Bu anlamların en önemlisi ise Allah’u Teala’nın, onları seven kullarına onun hakkında haber verdiği fazileti ve hidayetidir: “Fakat Allah, size imanı sevdirmiş ve onu gönüllerinize güzel göstermiş; inkârı, fasıklığı ve (İslâm’ın emirlerine) karşı çıkmayı da çirkin göstermiştir. İşte bunlar raşid/doğru yolda olanların ta kendileridir.” [Hucurat, 7] İmanın rükünlerine, hasletlerine, şubelerine iltizam etmek, onu sevmek, ona sarılmak, ona muhalif olan tüm küfür, fık ve isyandan uzak durmak; tüm bunların hepsi rüşddendir. Rüşde çağıran en büyük davetçi ise Rabbimizin ﷻ kitabıdır. Nitekim bu konuda Allah’u Teala cinlerin sözünü bize şöyle haber verdi: “Doğrusu biz, (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur’an dinledik. O (Kur’an), rüşde/doğruya yöneltiyor.” [Cin, 1-2]

Allah’u Teala, peygamberi ve dostu İbrahim’e ﷺ rüşd verdiğini haber verdi. O da, insanları Allah’ı birlemeye davet etti, sapıklıklarını onlara açıklamakla mücadele etti ve eziyetlerine ve tehditlerine karşı sabretti. Hatta onu yakarak öldürmeye kalkıştılar. O ise Allah’a sığındı.

ÖNCESİNDE ROMA VE PERS DEVLETLERİNE OLDUĞU GİBİ, ALLAH'IN İZNİYLE AMERİKA DA MÜSLÜMANLAR TARAFINDAN MAĞLUP EDİLECEK

Allah da onu ateşten kurtardı ve ateşi üzerine esenlik ve selamet kıldı. İbrahim ؑ, babası ve kavmi küfür üzere kalmayı ısrar ettiklerinde onlardan beraatini ve onların yanından giderek onlardan ayrılığını ilan etti. “İbrahim, şöyle dedi: Ben Rabbime (O’nun emrettiği yere) gideceğim. O, bana yol gösterecektir.” [Saffat, 99]

Raşid Hilafet, dinin tüm kanunlarını ikame eder, sünneti ihya eder, bidatları ortadan kaldırır ve kâfirler ve inat edenlerle cihad eder. Beşerin hevalarına uymaz. Bilakis o Allah’ın emirlerine uyar; Allah’ın sevdiği şeyleri izler, sevmediği şeylerden ise uzak durur. Allah’u Teala şöyle buyurdu: “O hâlde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler.” [Bakara, 186]

Büyük İmamet İslam Dininin Üstün Gelmesi İçin Çalışır

Bunların yanı sıra Allah’ın dininin ikame edilmesi, dinle dünya siyasetinin izlenmesi, dinin korunması, İslam diyarını savunmak ve Müslümanları, haramlarını ve mallarını korumak Müslümanların halifesinin yapması gereken en önemli şeylerdendir. Aynı şekilde dinin egemenliğini Allah’ın tüm yeryüzüne genişletmeye çalışması da görevlerinden biridir.

Allah’u Teala, İslam dininin tüm dinlere karşı egemen ve muzaffer olması için Müslümanların çalışacağı şer’i bir yönetim istemektedir. Ta ki, Allah’ın kelimesi yüce olsun ve kâfirlerin kelimesi alçak olsun. Aynı şekilde

Allah’ın dinini tüm dinlere üstün kılması onun kevnî iradesine bağlıdır. Allah’u Teala şöyle buyurdu: “O, Allah’a ortak koşanlar hoşlanmasalar bile dinini, bütün dinlere üstün kılmak için, peygamberini hidayetle ve hak dinle gönderendir.” [Tevbe, 33]

Allah’ın İslam dinini üstün kılması, onun bu dini hüccet ve delillerle tüm dünlere üstün kılmasını da kapsar. Bunun için Allah’u Teala bu dinin hak din olduğunu ve bunun dışındakilerinin batıl, sahte ve yok olacağını beyan etti.

Nitekim onun dinini üstün kılması diğer dinlerin ehline karşı zaferinin de anlamını kapsar. Ta ki egemenlikleri yok olsun ve yapıları yıkılsın. Allah’u Teala, İslam dini ve ehli ilk mücahidlerin eliyle nübüvvet ışığının parladığı zamanda var olan iki büyük devleti; Pers ve Rum devletlerini zelil etti.

Bunların yanı sıra diğer farklı küfür krallıkları da bulunmaktaydı. Buradan çıkarılması gereken ders ise; Allah’ın dini, Müslümanların devleti kurulduğu zaman üstün oldu ve kâfirlere karşı muzaffer oldu. Bu devleti, Allah Resulü ؐ ve ondan sonra Raşid Halifeler kurdu ve temellerini attı.

Aynı şekilde bu işi bugün Allah’u Teala’nın yardımıyla Müslümanların Halifesi ve askerleri yerine getirmektedir. Raşid Hilafeti ihya eden bir İslam Devleti kurulmadan Müslümanların zaferinin ve izzetinin gerçekleşmesi düşünülemez.

İSLAM DEVLETİ ÜMMETE BİR HALİFE TAYİN EDEREK ALLAH'A İTAAT ETTİ

Yeryüzü Allah'ındır. Ona Salih Kullarını Mirasçı Kılar

üstlenilen önemli işlerdir. Şüphesiz biz, Allah'ın ona yardımının pek yakın olduğuna kesin keş inanıyoruz. Çünkü Allah ﷻ, dinine yardım edenlere yardım edeceğine dair yemin etti: "Allah, kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah, çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir." [Hac, 40]

Allah'ı Teala, yemini ifade eden lam harfiyle zafer vaadini teyit etti ve bu vaadini, şeddeli olan "İnne" ve Allah'ın güzel isimlerinden olan -Nitekim tüm isimleri güzeldir- iki ismi (Le Kaviyyun Aziz) üzerindeki vurgulamayı ifade eden lam harfiyle buna vurgu yaptı. O'nun gücü yarattıklarının gücü gibi değildir. O, yaratılanların yaratıcısıdır. O, onlara güç verendir. O güçlü, yarattıkları ise zayıftır.

O zengin (kimseye muhtaç değildir), yarattıkları ise ona muhtaçtır. O, Azizdir. Hiç kimse ona galip gelemez. O izzeti, kullarından mü'minlere veren ve onlara zaferi vadeden ve garanti edendir. Allah'ı Teala şöyle buyurdu: "Allah, kullarına yetmez mi?" [Zümer, 36]

Nitekim bazı kıraatlerde 'kul' kelimesi çoğul olarak yani 'kullar' olarak kullanılmıştır.

Büyük İmametın İkame Edilmesinin Vacipliğinin Delilleri

Birincisi: Kur'an'ı Kerim'den Deliller

Delillerden biri Allah'ı Teala şu sözüdür: "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de." [Nisa, 59] Taberi, Ebu Hureyre'den ﷺ rivayet ettiğine göre şöyle dedi: Sizden olan emir sahiplerine; onlar emirlerdir. Sonra Taberi şöyle dedi: Bu konudaki en doğru söz, şöyle diyenin sözüdür:

"Onlar, Allah'a itaatkâr ve Müslümanların çıkarlarını gözetem emirler ve valilerdir." İbn-i Kesir şöyle dedi: "Görünürde -Allah daha iyi bilir- bu ayet, emirlerden ve âlimlerden tüm emir sahiplerini kapsayan genel bir ayettir."

Bu ayetin konumuza delil olma yönü şu şekildedir; Allah ﷻ, kendilerinden olan emir sahiplerine itaat etmeyi Müslümanlara vacip kılmıştır. İtaat emri ise bir emir sahibinin tayin edilmesinin vacip olduğunun delilidir. Çünkü Allah'ı Teala varlığı olmayan bir şeye itaati emretmez ve varlığı mendub olan bir şeye itaati farz kılmaz. Ona itaat etme emri, onun var olmasını gerektirir. Bu da Müslümanların üzerine vacip olan Müslümanlar için bir imamın tayin edilmesidir. Bu delillerden bir diğeri ise Allah'ı Teala'nın Rasulüne ﷺ hitaben söylediği şu sözü: "Artık, Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma." [Maide, 48] ve akabinde gelen şu sözüdür: "Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın." [Maide, 49]

Bu emir, Allah'ı Teala'dan, Müslümanların arasında Allah'ın indirdiğiyle; şeriatıyla, hükmetmesi için Rasulüne ﷺ olan emridir. Rasule ﷺ olan hitap, sadece O'na özel olduğuna dair bir delil olmadığı sürece O'na hitap olduğu gibi aynı şekilde ümmetine de hitaptır. Nitekim burada da durum böyledir. Böylece kıyamet gününe kadar Allah'ın indirdiği hükümleri ikame etme emri, tüm Müslümanlara da yapılan bir emirdir. Hükümün ve saltanatın ikamesi ise ancak imametın ikame edilmesiyle olur. Çünkü bu, imamın işlerinden biridir. Allah'ın hükümlerinin en iyi şekilde ikame edilmesi ise ancak bu yolla olur. Allah'ın indirdiğiyle hükmedilmesini emreden tüm ayetler, bunu yapmak için bir imamın tayin edilmesinin vacipliğine delalet eden ayetlerdir.

EBU MUHAMMED EL-CEVLANİ BİATINI BOZDU VE SONRAMÜRTED OLDU

Bu delillerden bir diğeri ise Allah Tebareke ve Teala'nın şu sözüdür: “Andolsun, biz elçilerimizi açık mucizelerle gönderdik ve beraberlerinde kitabı ve mizanı (ölçüyü) indirdik ki, insanlar adaleti yerine getirsinler. Kendisinde müthiş bir güç ve insanlar için birçok faydalar bulunan demiri yarattık (ki insanlar ondan yararlansınlar). Allah da kendisine ve Rasullerine gayba inanarak yardım edeceklerin bilsin. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.” [Hadid, 25] Resullerin -salat ve selam üzerlerine olsun- görevi, Kur'an'da indirilenlere göre insanlar arasında adaleti ikame etmeleri ve bunu güçle kazanmalarıdır. Bu ise Rasullerin tabileri için ancak aralarında adaleti ikame edecek ve Allah'ın dinine yardım eden ordularını düzenleyecek bir imamın tayin edilmesiyle gerçekleşir. İmam İbn-i Teymiyye -Allah O'na rahmet- etsin şöyle dedi: “Bunun için Peygamber ﷺ, ümmetine kendilerine bir emir tayin etmelerini emretmiştir. Emir sahiplerine ise, emanetleri sahiplerine vermelerini, insanlar arasında hükmettikleri zaman adaletle hükmetmelerini emretti. Ayrıca Allah'ı Teala'ya itaat kapsamında Müslümanların emir sahiplerine itaatini emretti.” [Mecmuu'l Fetava]

Kur'an'daki delillerden bir diğeri ise; had, kıyas, zekât toplama ve bunlar gibi imamın ve yardımcılarının görevlerinden olan diğer hükümleri içeren ayetlerdir. İmamet ile ilişkili hükümlerin teşrii hakkında inen tüm ayetler, şer'i imamet ve İslam Devleti'nin ikame

edilmesinin İslam hukukunun temel ve zaruri işlerinden olduğuna delalet etmektedir.

İkincisi: Sünnetten Deliller

A- Sünnetten Sözlü Deliller:

Peygamber'den ﷺ, imamın tayin edilmesinin vacip olduğuna delalet eden birçok hadis gelmiştir. Bunlardan bazıları ise şöyledir:

1- Abdullah bin Ömer'in ﷺ rivayet ettiği hadiste Allah Rasülü ﷺ şöyle buyurdu: “Kim Allah'a itaatten elini çekerse, kıyamet gününde lehine hiçbir delil bulunmaksızın Allah'ı Teala'yla karşılaşacaktır. Kim de boynunda biat olmadan ölürse cahiliye ölümü ile ölür” [Sahihi Müslim] Yani; imama itaat ve ona biat etmek. Bu, bir imamın tayin edilmesinin ve onu iştirip itaat etmenin vacip oluşunun delilidir. Çünkü biat, Müslümanlara vacip ise ve biat da ancak imam ile oluyorsa o vakit imamın tayin edilmesi de vaciptir. Aynı şekilde ona itaat etmek, ona karşı çıkmamak ve ondan itaat elini çekmemeye devam etmek de vaciptir.

2- Bir diğ. hadis ise sünende meşhur hadislerden biri olan şu hadistir: Arbad bin Sariya'dan rivayet edildiğine göre Allah Rasülü ﷺ şöyle buyurdu: “Size gereken, sünnetime ve doğru yolum üzerinde bulunan halifelerimin sünnetine sarılmanızdır. Bu sünnetlere azı dişlerinize ısırsırcasına sımsıkı sarılın. (Dinde aslı olmayıp) sonradan çıkarılan yeniliklerden sakının. Çünkü (dinde) sonradan çıkarılan her yenilik,

YALNIZCA GERÇEKTEN İMAN EDENLER BIATLARINI İMAMA VERMEK İÇİN GELİRLER

bid'attir. Her bid'at, dalâlettir (sapıklıktır).” [Ebu Davud ve Tirmizi]

Sahabeler -Allah onlardan razı olsun- Allah Rasulünün ﷺ vefatından sonra halifelik için Ebu Bekir'e ﷺ biat ettiler. Sonra Ebu Bekir, Ömer'i halife seçti. Sonra Ömer halifelik işini altı kişiye bıraktı. Bu altı kişi sahabelerin en hayırlılarından. Bunların arasından Osman'ı seçtiler. Allah hepsinden razı olsun.

Osman'ın şehadetinden sonra Halifelik için Ali'ye ﷺ biat ettiler. Bu, onların -Allah onlardan razı olsun- halifelikteki sünnetleridir. Halifeliği ikame etmede gevşeklik göstermediler. Bundan dolayı bu konuda Peygamber'in de ﷺ emrettiği gibi onları örnek almak vaciptir.

Aynı şekilde masiyet olmayan şeylerde yöneticilere itaat etmenin vacip olduğu, biat ve emirleri yerine getirmenin öncelik şeylerden olduğu, Müslümanların imamına karşı çıkmanın haramlığı hakkında varid olan hadisler ve hak imamla imamlık konusunda çekişenlerin boyunlarının vurulmasına teşvik eden hadisler, Müslüman bir imamın olmasını gerektirir. Bu hadisler imamın tayin edilmesinin vacipliğine delâlet etmektedir. Hatta Müslümanların hayatlarının düzeni ancak şer'i bir imamla gerçekleşir.

B- Büyük İmametın İkame Edilmesinde Peygamberin ﷺ Fıllı Sünneti:

Allah'ı Teala'nın Peygamberini ﷺ göndermesinden ve Allah'ın kendilerinde büyük hayır gördüğü kimselerin ona iman etmesinden sonra sahabesi sadece peygamberin cömert ibadetlerde onun emirlerini yerine getirmediler. Bilakis o, davet işlerinin düzenlenmesinde, kâfirlerle muamele etmede ve Habeşistan ve Medine'ye hicret gibi diğer tüm konularda onların mercuiydi. Mekke'nin temkin yurdu olmayışı, Müslümanların emirsiz bir şekilde hayat işlerini güçleri nispetince idare etmeleri gerektiği manasına gelmiyordu. Bilakis Peygamber ﷺ, Müslümanlara, hem imam, hem öğretmen hem de şefkatli bir baba oldu.

Allah'ı Teala, Peygamberine ﷺ, Medine ehlinin dinine yardım edenleri ve ailelerini ve evlatlarını korudukları gibi onu koruyanları, O'na rahatlıkta ve zorlukta işitip itaat etmek üzere biat edenleri hazırladığında -ki o dönemde Ensarların kendi diyarlarında gücü ve kuvveti vardı- o vakit Allah Rasulü ﷺ ve sahabesi onlara hicret ettiler. Ve Allah Rasulü'nün hükmü orada ikame oldu. Böylece İslam diyarının inşası, imam olan Peygamber ﷺ ve iyi sahabelerle tamamlandı. Kitap ve sünnetteki delillere

ilaveten; Sahabenin -Allah onlardan razı olsun- imamın tayin edilmesi konusundaki icması, bu konuda hırslı davranmaları, bu vacibi, Peygamberin ﷺ vefatından sonra onu defnetme vacibinin önüne almaları ve bir imamın ardından bir diğer imamı seçmeleriyle bu konudaki icmalarına devam etmeleri, aynı şekilde Müslümanlara bir imam tayin etmenin vacip olduğunun delilidir.

Şer'i imametın vacipliği, ehli sünnet âlimlerinin asırlar boyunca üzerinde ittifak ettiğı en büyük işlerden biridir. Bu konuda, ihtilâflarının itimat edilmediğı bidat ve sapık ehlinin dışında hiç kimse ihtilâf etmemiştir.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun.

